MIELIPIDE

Vaikka puut katkottaisiin puukolla ja kannettaisiin metsästä, sillä ei ole merkitystä metsälajien hyvinvoinnille. Työllisyyttä se tietysti parantaisi ja nostaisi puun hintaa! **SEPPO VUOKKO LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Kansalaisaloite kuntien pakkoliitoksia vastaan

Hallituksen kunta- ja palvelurakenneuudistus on perustuslain vastainen, minkä myös useat hallinnon ja oikeustieteen asiantuntijat ovat jo todenneet. Onko todellakin niin, että meiltä puuttuu viranomainen tai taho, joka pystyisi pysäyttämään tämän uudistuksen ennen kuin on liian myöhäistä?

Vaikka virallisesti kyseessä ei ole pakottamisesta mihinkään – ei selvityksiin, kuntaliitoksiin, sote-alueisiin, peruskuntiin eikä metropolihallintoihin – käytännössä jokainen pystyy kuitenkin rivien välistä lukemaan pakon.

Puolustaaksemme eräitä perustuslain keskeisiä periaatteita ja siihen kirjattua kunnallista itsehallintoa olemme tehneet kansalaisaloitteen paikallisen itsehallinnon puolesta ja kuntien pakkoliitoksia vastaan.

Suhteellisen nuorta perustuslakiamme on miellyttävä lukea. Perustuslain mukaan meillä kaikilla on oikeus osallistua ja vaikuttaa yhteiskunnan ja elinympäristömme kehittämiseen. Julkisen vallan on myös edistettävä mahdollisuuksiamme osallistua yhteiskunnalliseen toimintaan ja vaikuttaa itseämme koskevaan päätöksentekoon.

Kunnallinen itsehallinto on myös perustuslailla turvattu. Se toteutuu siten, että me asukkaat päätämme kunnan hallinnosta ja taloudesta, kunnilla on verotusoikeus ja kunnille annettavista tehtävistä on aina säädettävä lailla. Käytännössä kunnallinen itsehallinto toteutuu parhaiten, kun päätöksenteko on paikallista, lähellä asukkaita.

Perustuslakiuudistuksessa haluttiin täsmentää kunnallista itsehallintoa, mikä oli luonnollista, kun Suomi oli vuonna 1991 ratifioinut paikallisen itsehallinnon eurooppalaisen peruskirjan. Sen yksi tärkeimmistä periaatteista on, että kunnilla on riittävät taloudelliset voimavarat suhteessa niille lailla annettuihin tehtäviin.

Viime vuosikymmenten aikana valtiovalta on kasannut kunnille lakisääteisiä tehtäviä, olematta yhtä runsaskätinen taloudellisten voimavarojen suhteen.

Tammikuussa tehdyn selvityksen mukaan tehtäviä oli 535, joista 270 on annettu vuoden 1991 jälkeen. Hallitus kaavailee nyt myös sellaisia muutoksia valtionosuusjärjestelmään, jotka käytännössä tekevät kunnallisen itsehallinnon mahdottomaksi kunnissa, jotka hallitus haluaa poistaa kuntakartalta.

Perustuslaki on ajateltu eräänlaiseksi tasavallan peruskirjaksi, mutta nykyiselle hallitukselle hallitusohjelma näyttää korvaavan perustuslain. Näin ei voi oikeusvaltiossa olla.

Vuodesta 2011 hallitus ”toteuttaa kattavan vahvoihin peruskuntiin perustuvan kunta- palvelurakenneuudistuksen koko maassa”, jonka tavoitteena on, että ”hallinnon rakenteita sekä kuntien tuottavuutta ja vaikuttavuutta parannetaan”. Tuloksena on kuitenkin ollut, että koko kuntakenttä on hälytystilassa ja kunnat ovat ilman lakia annettujen selvitystehtävien takia ylikuormitettuja.

Hallituksen kunta- ja palvelurakenneuudistuksessa on unohdettu kunnat ja niiden asukkaat, ihmiset. Me eri kuntien asukkaat, äänestäjät emme ole pelkkää tilastoa ja huoltosuhdelukuja. Kunnan kautta saamme meille tärkeitä lähipalveluita, erityisesti opetus-, sosiaali- ja terveydenhoitopalveluita.

Lisäksi suurelle osalle meistä kunta on paljon muutakin kuin lakisääteisten palveluiden toimeenpanija. Emme todellakaan usko, että hallitus nykyisellä ”kuntarakenteet edellä” -uudistuksella pystyy edistämään ihmisarvoista elämää, saati järjestämään meille haluamiamme ja tarvitsemiamme palveluita.

Tämän takia olemme valmistelleet kansalaisaloitteen paikallisen itsehallinnon puolesta ja kuntien pakkoliitoksia vastaan, joka löytyy osoitteesta *www.pakkoliitoksiavastaan.fi*. Eduskunnan on pakko käsitellä aloite, kun sillä on vähintään 50 000 allekirjoittajaa. Siksi jokainen allekirjoitus on tärkeä.

Mikael Lönnroth
Pia Tynys
Camilla Weckström
Niina Kinnunen
Veikko Lindell
Pakkoliitoksia vastaan -liike

KIMMO VIRTANEN

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Mitä seuraa?

Nakkilasta löytyi pronssikirves. Voisiko joku viisas kertoa, minkälaisia toimintakieltoja tuli löytöalueelle ja ympäristöön?
Yx kokenut

Syytinki

Nuoret parit huomio syytingistä. Minullakin oli syytinki tilan oston takia. Siinä meni vapaus 17 vuodeksi.
Ei nimimerkkiä

Maatalouden tuet

Aikanaan keskusta hyväksyi, että 141-tuki loppuu siirtymäkauden jälkeen. Kiitokset Koskiselle että pelastaa sen mikä on mahdollista.
Ei nimimerkkiä

Nerokkaista ministereistä koostuva hallituksemme ryhtyköön sisään ajamaan kaavailemaansa lfa-leikkausta, poistamalla virkamiehiltä heinä- ja elokuun palkat.
Tasapuolista

Koskinen ei ymmärrä, mikä on vakava vaikeus. Teflon-hymyt romuttavat lfa:n. **Pienet pois**

Valtaeliitin ykköshanke tuntuu olevan tuhota pientilat.
Nahkurin orsilla

VIERASKOLUMNI

Kiinan maatalous

Yhdessä kolumnissa ei paljon sanota asiasta, joka alkaa heilutella koko maailman vakautta. Kiinassa on tunnetusti 1,3 miljardia asukasta. Maa on käsittämättömän lyhyessä ajassa muuttunut nälkäänäkevien ihmisten agraarivaltiosta eturivin talousmahdiksi ja teollisuusvaltioksi.

Edelleen maassa on kuitenkin aliravitsemuksen rajalla melkein yhtä paljon ihmisiä kuin Venäjällä konsanaan asukkaita, eli 130 miljoonaa. Vaikka maa on muuttunut maailman teollisuusalueeksi, maataloudessa työskentelee edelleen 600 miljoonaa ihmistä.

Tämä yhtälö aiheuttaa tietenkin ongelmia, joista monet ovat meille tuttuja menneiltä ajoilta Suomessa ja muissa jälkiteollisissa maissa. Kiinassa nuo ongelmat vain ovat mittasuhteiltaan koko maailmaa heiluttavia.

Kun maa-alue kaupungistuu, ensimmäisenä lähtevät leveämmän leivän pariin ne, jotka kykenevät eli vapaat ja työkykyiset. Silloin maaseudulle jäävät vanhat, mistä seuraa, että viljelijöiden keski-ikä nousee nopeasti. Näin on käynyt Kiinassakin. Viljelijät ovat keskimäärin 50–60-vuotiaita. Tilakoko on toistaiseksi pysynyt erittäin pienenä, vain puolessa hehtaarissa.

Näistä tekijöistä seuraa, että viljelijät eivät oikein pysty kehittämään viljelyä.

Maa on jaettu kolhooseista, viljelijät eivät edes omista sitä. Pienetkin alat voivat olla kaukana toisistaan. Tukiaisia kyllä maksetaan, jottei tulisi enempää levottomuuksia kuin jo nyt on. Ne ovat enimmäkseen seurausta eräänlaisesta reduktiosta eli siitä, että valtio ottaa maata rakennusprojekteihin.

Maaseudulla on ruuantuottamisen ja maareservin lisäksi tehtävänä toimia sosiaaliturvana. Kaupunkiin lähtijät eivät jätä kotiseutua taakseen vaan palaavat sinne, jos ajat huononevat, ja lähettävät sinne osan ansioistaan.

Teollistumisen avulla on nostettu satoja miljoonia ihmisiä köyhyysrajalta. Kaupungeissa on elintaso noussut jopa siihen mittaan, että lihankulutus on merkittävästi lisääntynyt. Puolet maailmassa tuotetusta sianlihasta syödään Kiinassa.

Maasta otetaan irti yhä suurempia satoja kovalla lannoituksella ja torjunta-aineiden käytöllä, eikä elintarvikkeiden jalostuksessa kaihdeta keinoja voiton tekemisessä. Viime vuosina kiinalaiset ovat toistuvasti joutuneet todistamaan valtavia elintarvikeskandaaleja.

Kaikki nämä tekijät ovat johtaneet siihen, että Kiinan vesistöt, joet, järvet, pohjavedet ja meri ovat pahoin saastuneita. Tämä ongelma on korkealla vallanpitäjien listalla, koska se uhkaa kansalaisten terveyttä ja mahdollisuuksia riittävään ruuantuotantoon myös tulevaisuudessa.

Ongelmaan ei vain ole mitään nopeaa ratkaisua. Elintarvikkeiden tuontia ei voi lisätä, koska se johtaa ja on jo johtanut nopeisiin hintaheilahteluihin ja elintarvikeketjun pullonkauloihin. Tilakoon kasvattamista ja neuvonnan lisäämistä on esitetty, mutta ensin mainittu johtaisi laajoihin sosiaalisiin ongelmiin. Neuvontaa ei ole helppo järjestää sikäläisissä oloissa, kun se ei Suomessakaan tahdo onnistua.

Parhaita tuloksia on saavutettu niin sanotulla kultaisella kolmiolla, jossa julkinen valta, kansalaisjärjestöt ja yritykset tekevät yhteistyötä epäkohtien kartoittamiseksi ja ratkaisemiseksi. Tämä on nykyaikaa. Onhan meillä täällä Suomessakin onnistuttu vastaavalla yhdistelemällä muun muassa Itämeri-työssä.

ILKKA HERLIN on filosofian tohtori ja Elävä Itämeri -säätiön hallituksen puheenjohtaja.
ilkka.herlin@cargotec.com

Metsänhoito on luonnonmukaista

Vastatessaan 3.6. julkaistuun kolumniini ja syyttäessään suomalaista metsätaloutta Panu Kunttu ja Jari Luukkonen luettelevat niin suuren joukon tekijöitä, etten niihin kaikkiin voi perusteellisesti vastata.

Esimerkiksi uhanalaisuusluokittelun luotettavuuteen ja merkitykseen sekä sukupuuttovelkaan palaan myöhemmin kolumneissani, sillä ne vaativat laajemman käsittelyn.

Metsätalouden puunkorjuuketjun tehokkuudella ei ole mitään tekemistä luonnon monimuotoisuuden kannalta. Vaikka puut katkottaisiin puukolla ja kannettaisiin metsästä, sillä ei ole merkitystä metsälajien hyvinvoinnille. Työllisyyttä se tietysti parantaisi ja nostaisi puun hintaa!

Mitä tulee luonnonmukaisuuteen, tärkein seikka on kasvatettava puulaji, sillä täysin vieraan puulajin metsät ovat tuhoisia alkuperäiselle lajistolle.

Suomessa kasvatetaan kotimaisia puulajeja, eniten mäntyä, kuusta ja rauduskoivua. Jo se takaa valtaosalla metsän lajistosta elämisen edellytykset.

Vaikka hakkuualat uudistetaankin (kylvetään tai istutetaan) yhdelle puulajille, luonto kylvää sekaan muitakin puita. Lähes aina tuloksena on sekametsä, jossa on talousmiesten himoitsemien kuusten, koivujen ja männyn lisäksi muitakin puita: leppiä, haapoja, raitoja ja pihlajia.

Yksittäisen käsittelykuvion koko on hehtaarin suuruusluokkaa. Vierekkäiset kuviot käsitellään eri aikaan ja eri tavoin. Näin metsässä on aina eri-ikäistä puustoa, joskin vanhimmat, reilusti yli sadan vuoden olevat ikäluokat puuttuvat Etelä-Suomesta? Niitä ei saada kuin odottamalla! Niitä syntyy varsinaisista suojelualueista ja metsälain 10 § suojaamista kohteista.

Muistutanpa vain, että Etelä-Suomen metsissä on nyt enemmän keloja, lahopuuta ja kolopuita kuin sataan vuoteen. Sama koskee kookkaita haapoja, raitoja ja pihlajia. Silti juuri näiden niukkuus mainitaan useiden lajien uhanalaisuuden syynä!

Ne puutteet, joita metsissämme on, syntyivät vuosikymmeniä sitten harsintametsätalouden aikana, jolloin järeät ylispuut vietiin sahoille ja tehtaille, ja roskapuut hakattiin polttopuiksi. Suojelualueiden lisäämistarpeesta olemme sentään samaa mieltä.

Seppo Vuokko
tietokirjailija, joka asuu metsässä

Lukijalta-osasto

- Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.
- Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki.
- Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717. Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”.
- Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi*

Suomalainen elämänmuoto ja työ vaarassa

Hallituksen tilaamassa selvityksessä halutaan kiristää autoilun verotusta yhteensä kahdella miljardilla eurolla. Dieselveroa nostettaisiin, myös työ- ja maatalouskoneiden polttoaineveroja kiristettäisiin.

Leikkuriin ovat joutumassa työmatkakuluvähennykset ja kilometrikorvaukset. Autoetuun ja pysäköintietuun puututaan myös.

Ensinnäkin dieselveron nostaminen kriisiyttäisi koko kuljetusalan, joka muutenkin on siirtymässä ulkomaisiin käsiin. Hallitus väittää, että superrekoilla parannetaan kannattavuutta. Tiet eivät tule tätä kestämään ja laskun maksavat rekkayrittäjät itse. Dieselveron nosto leikkaisi saavutettavan massojen ja mittojen edun.

Mitä pahaa me autoa työssämme välttämättä tarvitsevat olemme tehneet, että tällä tavalla meitä rangaistaan?

Kun talouden pyörien pitäisi pyöriä, autoilun rattaisiin heitetään kapuloita. Missä on se säästö, mitä tällä uudistuksella saavutetaan?

Se, mikä nipistetään matkatöitä tekeviltä, joudutaan laittamaan hintoihin. Eikö tällä puututa myös työmarkkinasopimuksiin? Mitä sanoo työministeri?

Ja mitä sanoo elinkeinoministeri, kun ympäristöministeri haluaa pysäyttää koko Suomen? Eikö kotimaisesta ostovoimastakin tarvitsisi jonkun huolehtia, kun vienti takkuaa?

Millä tavoin SDP perustelee kilometri- ja muiden matkakulujen lopettamista reissutyötä tekeville duunareille?

Vaikka kyse on ympäristöministeriön raportista tuleville vuosille, ei savua ilman tulta. Hallituksen tavoitteena on koko suomalaisen elämänmuodon romuttaminen.

Kaupunkien läheinen maaseutu on haluttua asuinaluetta, kuten kokoomuksen kansanedustaja Arto Satonen on todennut. Ihmiset haluavat asua väljästi maaseudun rauhassa mutta sopivan lähellä palveluita. Harmi vain, että Satosen puolueen hallitus on aivan vastakkaisilla linjoilla.

Maaseudulla asuvat kaupunkikeskuksista leipänsä hakevat ihmiset lisäävät maaseudun ja maakuntien elinvoimaa. Nyt ympäristöministeriö tekee raportissaan näistä matkatyöläisistä rikollisia.

Ilmastonmuutos keppihevosena maaseudun asukkaat halutaan väkisin pakottaa kaupunkeihin, joissa on jo muutenkin ruuhkaa ja kalliit asuntojen hinnat. Maapallon kannalta tämä on pelkkää näpertelyä.

Eikö olisi jo aika lopettaa tämä kansallinen itseruoskinta ja hyväksyä suomalainen hajautettu asuminen ja elämäntapa? Suomessa tilaa riittää joka niemen notkoon ja saarelmaan.

Ilman kilometrikorvauksia ja työmatkavähennyksiä moni pikkufirma on vaarassa. Mikä on hallituksen vastuu työllisyydestä, jos nämä ympäristöministeriön kauhu-ukaasit toteutuvat?

Mikko Alatalo
kansanedustaja (kesk)

Emme tarvitse lisää peltomarketteja

Uutinen ”Suomi tarvitsee lisää hypermarketteja kaupunkien ulkopuolelle” hämmentää. Perusteluina ovat vain kilpailun lisääminen ja suuryksiköiden paremmat tulokset omistajilleen.

Mitä tämä kehitys merkitsee kaupungille ja kunnalle? Kalliimpaa kunnallistekniikkaa, surkastuvaa kaupungin tai kunnan keskustaa ja liikenneongelmia.

Tuntuu siltä, että tämä on yksi salajuoni edistää ja nopeuttaa kuntaliitoksia. Sillä menestyvän kunnan ja kaupungin keskustan sydän sykkii. Jos sykkiminen heikkenee, kaupunki ja kunta surkastuvat.

Kun hypermarketteja suunnitellaan, samanaikaisesti pitää suunnitella myös keskustojen kehittämistä. Kilpailua kauppapaikoista voi lisätä myös keskustoissa eikä vain reuna-alueilla.

Asiakkaat haluavat ainakin yhtä paljon keskustaan pieniä erikoistavarakauppoja, putiikkeja, lähiruokatoreja, lähipalveluja ja vilkasta torielämää kuin pellolle hypermarketteja. Keskustat vetävät uusia asukkaita, etenkin ikääntyneitä. He tarvitsevat ja käyttävät lähipalveluja (kauppoja, ruokapaikkoja, hyvän olon palveluja ja niin edelleen).

Hypermarketteja ei pitäisi enää rakentaa pääkaupunkiseudun ulkopuolelle, vaan pitää keskittyä nykyisten taajamien kehittämiseen.

Pekka Rusila
Heinola

HUIDUNPERÄ

Juhlan ja arjen merkeissä

Huidunperällä vietettiin median, varsinkin television, tarjoamaa varsin kiintoisaa ja näyttävää viikonvaihdetta. Näkyvintä ja loisteliainta katsottavaa olivat Ruotsin prinsessa Madeleinen ja amerikkalaisen liikemiehen Chris O’Neillin häät Tukholmassa. Häävieraitten luku nousi neljäänsataan.

Vähemmän loisteliasta mutta varsin merkittävää toki tapahtui meillä Suomessakin.

Turussa vietettiin niinikään neljänsadan hengen voimalla kokousta, kun kerkäännyttiin Vapaan palokunnan perinteisessä juhlasalissa. Maan suurin poliittinen naisjärjestö, keskustanaiset, kokoontui valtakunnalliseen edustajakokoukseensa.

Politiikka sai muutenkin huomiota tänä viikonloppuna. Suomen Kommunistinen puolue, Vasemmistoliitto ja Ruotsalainen kansanpuolue pitivät puoluekokouksensa.

SKP:n puoluekokouksessa rekisteröityjen puolueiden puheenjohtajista virkaiältään vanhin, Yrjö Hakanen, siirtyi nyt syrjään johdettuaan puoluetta vuodesta 1990. Hänet muistetaan muun muassa Taisto Sinisalon avustajana.

Hakasen mukana viimeisetkin henkilösiteet taistolaisuuden ja nykypolitiikan välillä katkeavat. Tosin Hakanen jatkaa Helsingin kaupunginvaltuutettuna, vaikka hän pienen, ilman kansanedustajaa olevan puolueensa johtajan tehtävät jättää.

Nykypolitiikan kannalta merkittäviä kokouksia olivat viime viikonvaihteessa varsinkin ne kolme muuta.

Suurinta huomiota herätti Huidunperällä RKP:n uudelleenvalitun puheenjohtajan, puolustusministeri Carl Haglundin pitämä puhe.

Puheessaan ministeri totesi meille rakennetun järjestelmän, johon ei enää ole varaa. Tänä vuonna julkinen valtamme velkaantuu 7,8 miljardilla eurolla, ja ensi vuonna valtionvelka ylittää sadan miljardin euron rajan. Kuten monesti ennen, Haglundkaan ei esittänyt menoille leikkauksia, vaan hän luotti talouden kasvuun: työpaikkoja on luotava uudistuspolitiikan avulla yksityissektorille.

Kylä-Huinala totesi puheeseen perehdyttyään, ettei Haglundkaan enää puhu rakenteellisista uudistuksista, vaikka niiden tarpeellisuuden kaikki tietävät.

Hallituspuolueet ovat ilmeisesti haudanneet uudistukset mahdottomina, vaikka ne olisivat ehdottoman tarpeellisia kansantaloutemme menestykselle. Paljon tärkeämpiä ne ovat yrityselämällemme ja kansantaloudellemme kuin paljon puhutut ja väitellyt Kreikan velkatakuut.

Vasemmistoliiton puheenjohtajakin, kulttuuriministeri Paavo Arhinmäki, valittiin uudelleen seuraavalle kolmivuotiskaudelle. Sen sijaan merkittävä osa muusta puoluejohdosta vaihtui. Kansan Uutiset kertoo palstoillaan, että puoluejohdon keski-ikä on nyt 37 vuotta. Uutisotsikon arvoista tälle SKDL:n perilliselle on lehden mukaan sekin, että varapuheenjohtajaksi valittiin duunari.

Vaikka uusiutumista tapahtui, kuitenkin muutamat asiat ankkuroitiin vanhaan perinteeseen. Huidunperän Kylä-Huinalalle ne toivat mieleen SKDL:n ja SKP:n entiset puoluekokoukset. Media tiesi kertoa, että kokousväki oli aplodeerannut puheenjohtajansa puheelle peräti yksitoista kertaa. Kerran taputettiin seistenkin, 40 sekunnin ajan.

Tiedoksi sitten tuli, että vaikka puolueen johto nyt nuorentui, ei kaikkea kuitenkaan jätetty nuorten käsiin. Puoluekokouksen käsittelyssä olleen tärkeimmän asiakirjan, Punavihreä tulevaisuus -julistuksen, laatineen työryhmän vetäjänä oli 1980-luvun vuosilta tuttu entinen työministeri, nyt 71-vuotias Jouko Kajanoja.

Jos tästä julistuksesta tulee noudatettava ohjenuora Vasemmistoliiton hallituspolitiikalle, hallituksemme taipaleelle alkanee ilmeisesti kertyä yhä enemmän vaikeuksia.

Kun RKP puolestaan nyt haluaa tarkemmin määrittelemättömän uudistuspolitiikan tuloksena lisää työpaikkoja etenkin yksityiselle sektorille, Vasemmistoliitossa taas ajatellaan toisin: ”Sen sijaan, että yhä uusia asioita tai elämänaloja pakotetaan yksityisen voitontavoittelun piiriin, rakennetaan määrätietoisesti erilaisia yhteisvarantoja. Mitä enemmän asioita on saatavilla maksutta, sitä vähemmän tarvitaan kilpailulle alistettuja markkinoita...”

Lehtitetojen mukaan Vasemmistoliiton kokouksen päätti yhteisesti laulettu, aiemmilta vuosikymmeniltä tuttu vallankumouslaulu Kansainvälinen.

Huidunperällä arvioitiin, että hallituksemme sisällä jatkuu edelleen tämä jäsentenvälinen. Siihen johtavat sote-uudistus, kuntauudistus, talouden huono tilanne ja laskeva kannatus. Toki nykyhallituksen sisällä jatkunee yhteistyönsä siinä määrin kuin hallituksen pystyssä pitämiseksi ja uusien vaalien välttämiseksi on tarpeellista.

Niin arveltiin Huidunperällä, kun ensin me maallikot olimme täällä keskenämme varttuvien viljelykasvustojen äärellä pohtineet päivän politiikkaa.

HEIKINTYTÄR